

ВПЕРЕД

українська робітничка газета

Ч. 1

КВІТЕНЬ 1949

Наш обов'язок перед батьківщиною

Український народ на батьківщині бореться всіма йому доступними засобами за своє повне соціальне і національне визволення. Трудаці міст і сіл нашої України ставлять непримиренний пасивний і активний спротив диктаторському, окупантському режимові большевицьких вельмож.

Большевицька влада пробує показувати світові фальшований образ української дійсності. Але вона безсилна, щоби сховати перед світом проти неї спрямоване, ростуще невдоволення, скритий і явний спротив народних мас України. Навіть з тих інформацій, які походять з советських джерел, прозирає образ воюючої України. Не зважаючи на пильну охорону кордонів советськими подійними військами, крізь залізну заслону продаються до нас все нові безстрашні борці українського підпілля і учасники партизанського народного руху проти окупантів, щоби донести своїм братьям на еміграції й світові про страждання й боротьбу трудящих України.

Не за поворот до старих, померлих і забутих громадських стосунків, але щоби знищити новий визиск і нове поневолення, які існують і зростають в нових реально існуючих суспільних відносинах, бореться сучасне молоде покоління України. Як колись в ярмі російського царату на сході і ще недавно під поліцейським чоботом польських шляхтичів, мадярських баронів і румунських бояр на заході, так і в кліщах всеобіймаючої большевицької диктатури трудящі України ведуть і мусять вести саможертвенну боротьбу за своє існування й життя. Як тоді, так і тепер є це боротьба проти визиску їхньої робочої сили, проти грабежі їхньої національної території, проти їхнього культурного і політичного гнету, але тепер новою панівною клясою експлуататорів і поневолювачів — партією большевицьких вельмож.

Український народ, сьогодні одна безвласницька кляса трудящих, бореться за цю саму справу, за яку боряться трудящі усіх націй світу: за право користуватися плодами власної праці і вільно розвиватися. Боротьба за ту просту програму є боротьбою за знищення визиску людини людиною, кляси клясою, нації нацією, є боротьбою за знищення в світі царювання примусу й насильства, є боротьбою за прихід царства волі, в якому існуюватимуть вільні народи і вільна людська одиниця в кожному народі.

В тому світовому фронті боротьби трудящих усіх націй український народ займає один з найважчих і один з вирішальних відтінків боротьби. Бо український народ бореться проти найдоконаліше зорганізованих і тому найстрашніших в сучасному світі паразитів і поневолювачів, проти політичної кляси большевицьких вельмож. Боротьба на тому відтінку вимагає найбільшої саможертвенності і героїзму! Сьогоднішня Україна, взяла на себе цю історичну роллю з повагою, гідністю й рішучістю, що є достойні славних свободолюбивих традицій українського народу.

Яке становище має зайняти кількочисельна українська робітничка еміграція до того величного героїзму власної нації на батьківщині?

Газети демократичних країн пишуть, що емігранти з-поза залізної заслони шукають «нової» батьківщини. Однак, величезна більшість української робітничої еміграції ніде поза своєю Україною не знайде своєї батьківщини! Бо поза своєю Україною — не тою окупованою, яку граблять і над народом якої знужаються большевицькі вельможі, але Україною вільною, незалежною — український робітник і його діти не знайдуть можливостей для свого всебічного й повного, фізичного і духового, особистого і громадського розвитку. Бо всебічний і повний розвиток людини є можливий тільки у власній вільній і незалежній батьківщині.

Ні! Українська робітничка еміграція ніде не знайде своєї «нової» батьківщини. Вона знайде свою батьківщину тоді, коли вона зможе

вернутися в нову, вільну Україну. Тому кількочисельна українська робітничка еміграція, щоби зберегти себе і свою особисту і національну гідність, мусять поставити собі завдання боротися в умовах еміграції всіма їм доступними засобами за визволення України з-під визиску і гніту большевицьких експлуататорів і поневолювачів, боротися в умовах еміграції за незалежну українську державу.

Чи є можливою така боротьба в умовах еміграції?

Є в нас на еміграції люди, які думають, що праця в користь української справи, що українська політична акція й боротьба за українську державу це завдання самих наших політичних провідників чи в крайшому випадку політичних партій, життям яких ці люди не цікавляться. Тимчасом і найрозумніші політичні провідники не зможуть нічого вдіяти без найактивнішої підтримки громадянства. Без такої підтримки і Українська Національна Рада не зможе виконати всіх тих завдань, які вона собі поставила і які вона могла б здійснювати. Ще більше в нас таких людей, які думають, що завданням наших політичних провідників є доступатися до впливових державних мужів чужоземних держав, до їхніх урядів, які тепер і в майбутньому матимуть нібито вирішальний вплив на хід подій. Тимчасом великі суспільно-політичні переміни наших днів або все наново змітають цих «вождів», «впливових державних мужів» і цілі уряди з політичної сцени, або вони все наново зраджують тих наших провінційних політиків, що на їхню поміч надіються. Не вони матимуть вирішальний вплив на хід історичного процесу і не від них треба нам сподіватися допомоги визвольній боротьбі українського народу.

Визвольній боротьбі українського народу сприяють об'єктивно — незалежно від наших бажань ті суспільні сили сучасного людства, які борються за цю саму справу, що й український народ в нашій батьківщині. Тими силами є робітничка кляса всіх націй, бо вона так само як український народ бореться проти всякого визиску й поневолення, за право трудящих всіх націй користуватися плодами власної праці й вільно розвиватися. Цією боротьбою робітничка кляса світу поза СССР знищує ґрунт для діяльності большевицьких п'ятих колон. Успіхи цієї боротьби всеможливіють большевицьким експлуататорам і поневолючам виступати в масці «визволителів» трудящих. Робітничка кляса світу включається цією боротьбою також і в боротьбу проти большевицьких експлуататорів і поневолювачів. Бо українська робітничка еміграція мусять запам'ятати собі раз на завжди, що робітничка кляса так високо економічно і культурно розвинених націй Європи і Америки ніколи не видасть своєї могутньої індустрії на поталу советських загарбників, ніколи не зможе перетворитися в плантаторів картоплі і гречкосіїв, якими директори советської інду-

„ВПЕРЕД“ — УКРАЇНЬСЬКА РОБІТНИЧКА ГАЗЕТА РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

Головна адреса Видавництва: M. Worobec, 26 Radcliffe BLDGS Boorne Estate London EC 1 Адреса Представництва в Німеччині: Redaktionszweigstelle „WPERED“ München, Mathildenstr. 9a 2. Germany US-Zone США можна замовляти «Вперед» через: „Narodna Wola“ 524 Olive Street Scrantow, Pa. USA.

На терені Німеччини можна замовляти „Вперед“ або через представництво „Впереду“ в Німеччині, або через Кооперативу «Кос», München, Pesenhelmerstraße 46a. Просимо всі, редакційні матеріали, статті, дописи і. п. п. в Англії салати виключно на головну адресу Видавництва в Лондоні. Редакційні матеріали з Німеччини та інших країн просимо салати на адресу представництва в Німеччині. Реакційне представництво приймає особисто лише кожного тижня в середу в годинах 15—17 по пол. — „Вперед“ виходить кожного місяця.

Ціна одного примірника: в Англії 10 д., в Німеччині 60 пф., в США 20 центів в інших країнах у відповідному відношенні до ціни США.